

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Η'

29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1930

ΑΡΙΘ. 48

ΟΙ ΛΑΪΚΟΙ

ΕΝ ΤΗ ΟΡΘΟΔΟΞΩ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὁ διαπρεπὴς θεολόγος καὶ καθηγητὴς τῆς θεολογικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Σόφιας κ. Στέφανος Ζανκώβ εν τῷ πρὸ τινος ἐκδοθέντι περισπούδαστῳ αὐτοῦ ἔργῳ «ὁ ὀρθόδοξος χριστιανισμὸς τῆς Ἀνατολῆς» (Das orthodoxe Christentum des Ostens, Berlin 1928) μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀναπτύσσει καὶ τὸ ζήτημα τῆς θέσεως τῶν λαϊκῶν ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἐκκλησίᾳ. Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι σπουδαιότατον καὶ δὴ καθ' ἣν ἐποχὴν τοσοῦτος γίνεται λόγος περὶ συγκλήσεως οἰκουμενικῆς συνόδου πρὸς καθορισμὸν σπουδαιῶν ζητημάτων ἀφορώντων τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν, ἡ δὲ λύσις αὐτοῦ, ἀποτελοῦντος πρὸς τοὺς ἄλλοις μίαν τῶν σπουδαιωτάτων προϋποθέσεων τῆς συγκλήσεως Οἰκουμενικῆς συνόδου, εἶναι ἐπιτηχευτική. Ἐκθέτων κατωτέρω τὴν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου γνώμην τοῦ κ. Ζανκώβ, τὴν στηριζομένην ἐπὶ τῆς σχετικῆς φιλολογίας καὶ δὴ τῆς ῥωσικῆς, ἐπιφέρω παρατηρήσεις τινάς, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι αὗται θέλουσι δώσει ἀφορμὴν εἰς λεπτομερεστέραν ἐξέτασιν τοῦ σπουδαιωτάτου τούτου ζητήματος.

I

Ὁ κ. Ζανκώβ ἀκολουθῶν ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ τὰς γνώμας ἰδίᾳ ῥώσων θεολόγων καὶ δὴ τοῦ Chomjakow καὶ Florenskij καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι «ἡ ὑψίστη ἀθεντία τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας εἶναι αὐτὴ ἡ ἐκκλησία καὶ δὴ ἡ ὅλη ἐκκλησία, τὸ ὅλον πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας» (σ. 80) καὶ ἀπαντῶν εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ τεθὲν ἐρώτημα «Ποία εἶναι ἡ ἰδιάζουσα καὶ ἀνωτάτη ἀθεντία ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἐκκλησίᾳ;» λέγει: «Ἡ ἀπάντησις πρέπει νὰ εἶναι ἡ ὅλη ἐκκλησία, ἡ ὅλη κοινότης τῆς ἐκκλησίας, ὅχι μόνον οἱ ἐπίσκοποι, εἰ καὶ οὗτοι κατέχουσιν ἐξαιρετικὴν θέσιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅχι ὁ κληρὸς γενικῶς, εἰ καὶ οὗτος εἶναι ἐκλεκτὸν μέρος τῆς ἐκκλησίας, ἀλλ' οὐδὲ μόνον οἱ λαϊκοί. Οὐδεμία τῶν μερίδων τούτων παριστᾷ τὴν ἐκκλησίαν, εἶναι μόνον ἡ μέρη τῆς ἐκκλησίας καὶ οὐδὲν μέρος τῆς ἐκκλησίας δύναται μάλιστα εἰς τὰς σπουδαιωτάτας ἐνεργείας τῆς ζωῆς αὐτῆς νὰ ἐμφανίσῃ καὶ ἀντιπροσωπεύῃ τὴν ὅλην ἐκκλησίαν, ἐπειδὴ πάντες οἱ καθ' ἑκάστους πιστοὶ εἶναι ζῶντα μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, ὅπερ ὑπ' οὐδενὸς μέρους ἢ μέλους, ὅσον

ἐξέχον καὶ ἂν εἶναι, δύναται νὰ ἐμφανίσῃται καὶ ἀντιπροσωπεύηται» (σ. 84). Κατὰ τὸν κ. Ζανκώβ «οἱ καλούμενοι λαϊκοὶ δὲν ἀποτελοῦσιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ παθητικόν τι στοιχεῖον, τοῦναντίον ἀποτελοῦσι μάλλον τὴν εὐρείαν μάζαν τοῦ λαοῦ τῆς ἐκκλησίας, ἐν ἀληθείᾳ ζῶν μέρος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος, ἴσως τὸ ἰδιάζον σῶμα τῆς ἐκκλησίας. Οἱ πιστοὶ συμμετέχουσιν εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς ὡς ἐνεργὸς δυνάμεις. Διὰ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου τῆς κοινότητος διαχειρίζονται ὅλας τὰς μὴ καθαρῶς πνευματικὰς καὶ λειτουργικὰς ὑποθέσεις τῆς ἐνορίας. Σχεδὸν εἰς ὅλας τὰς ὀρθοδόξους ἐκκλησίας ἐκλέγουσιν οἱ λαϊκοὶ τοὺς κατέχοντας τὰς ἐκκλησιαστικὰς διακονίας ἀπὸ τοῦ ἱερέως μέχρι τοῦ πατριάρχου, συμμετέχουσι κατὰ διαφόρους τρόπους εἰς τὰ ἀνώτατα διοικητικὰ σώματα καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς παροικίας καὶ τῆς καθόλου ἐκκλησίας, συμμετέχουσι μάλιστα εἰς τὰς ἀνωτάτας συνόδους τῶν καθ' ἑκάστης ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν, ἐνθα, ὡς τὰ πολλά, ἀποτελοῦσι τὴν πλειονότητα. Ἐν ταῖς συνόδοις ταύταις αἱ περισσώτεροι ὑποθέσεις τῆς ἐκκλησίας λύονται ἀπλῶς διὰ τῆς πλειοψηφίας. Εἰς σπουδαία πνευματικὰ ζητήματα, π. χ. εἰς τὰ δογματικὰ, ἀπαιτεῖται ἡ συμφωνία μεταξὺ τῶν ἐπισκόπων καὶ τῶν λαϊκῶν μελῶν. Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ λειτουργικῇ διακονίᾳ τῆς ἐκκλησίας δὲν ἴστανται τελείως μακρὰν αἱ λαϊκοί. Ὅποیان μεγάλην σημασίαν οἱ λαϊκοὶ ἔχουσιν ἢ δύνανται νὰ ἔχωσι διὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν θρησκευτικὴν ζωὴν τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολῆς δύναται τις ἐκ τούτου νὰ συμπεράνῃ, ἐκ τοῦ ὅτι οἱ περισσώτεροι καὶ ἀριστοὶ θεολόγοι, ὡς ἐν Ῥωσίᾳ, ἦσαν καὶ ἔμειναν λαϊκοὶ καὶ ὅτι π. χ. ἐν Ῥωσίᾳ, καὶ ἐν τοῖς ὑψίστοις κύκλοις τῆς ἱεραρχίας ὁ λαϊκὸς Chomjakow θεωρεῖται ὡς ὁ ἀριστὸς τῶν ὀρθοδόξων θεολόγων καὶ ὁ ἀριστὸς γνώστης τοῦ ὀρθοδόξου χριστιανισμοῦ» (σ. 83-84).

Ἐπίσης ὁ κ. Ζανκώβ θεωρεῖ ὀρθὰς τὰς σχετικὰς γνώμας τοῦ Chomjakow καὶ τοῦ Florenskij ἃς καὶ ἀποδέχεται. Κατὰ τὸν πρῶτον «ἡ ἀδιατάρακτος σταθερότης, ἡ ἀδιατάρακτος ἀλήθεια τοῦ χριστιανικοῦ δόγματος δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἀξιώματος τῶν ἱεραρχῶν, διατηροῦνται αὗται ἐν τῷ ὅλῳ πλήρωματι, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Οὔτε τὸ ἱεραρχικὸν ἀξίωμα, οὔτε ἡ σημασία τῆς ἱεραρχικῆς τάξεως δύναται νὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς ἐχέγγυα τῆς ἀληθείας. Ἡ γνώσις τῆς ἀληθείας εἶναι αὐστηρῶς

κεχωρισμένη ἀπὸ τὰ καθαρῶς ἱεραρχικῶς καθήκοντα, δηλαδὴ τὴν τέλειον τοῦ μυστηρίου καὶ τὴν τήρησιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς πειθαρχίας. Ἐὐδὼρον τῆς ἀμεταβλήτου γνώσεως, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο δηλοῖ ἢ τὴν πίστιν, δὲν ἀναφέρεται εἰς τὰ καθ' ἑκάστα πρόσωπα, ἀλλ' εἰς τὴν ὁλότητα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος καὶ συνδέεται στενῶς μετὰ τῆς ἠθικῆς ἀρχῆς τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης» (σ. 85) καὶ «ἡ ἐκκλησία παρέχει τοῖς ἐπισκόποις τὴν τιμὴν καὶ τὸ δικαίωμα νὰ καθιστῶσι γνωστὰς τὰς δογματικὰς αὐτῆς ἀποφάσεις, διατηρεῖ ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ κρίνῃ ἐὰν ἡ αὐτῆς πίστις καὶ παράδοσις ἀκολουθοῦνται ὀρθῶς. Πολλοὶ σύνοδοι, αἰτινες ἐξωτερικῶς οὐδόπως διέφερον τῶν οἰκουμενικῶν, ἀπερρίφθησαν. Διατί; Διὰ τοῦτο μόνον, διότι αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν δὲν ἀναγνωρίσθησαν ὑπὸ τῆς ὁλότητος τοῦ λαοῦ τῆς ἐκκλησίας ὡς γνώμη τῆς ἐκκλησίας» (σ. 85 ὑποσ. 48). Κατὰ τὸν δεῦτερον «οὐδεμία ἐξωτερικὴ ἀθεντία τοῦ δογματικοῦ ἀλαλήτου δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἐκκλησίᾳ καὶ δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ» (σ. 85) καὶ «ἡ ἐκκλησία ὑπῆρξε πάντοτε ἐν πληρωμα, διότι περιλαμβάνει ἐν ἑαυτῇ τὸ πληρωμα καὶ καθοδηγεῖται ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος... καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἀλήθεια τῶν δογμάτων αὐτῆς ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ πληρώματος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς... Ποῦ ὑπάρχει ἡ ἐκκλησία αὕτη τοῦ πληρώματος; Ὑπάρχει ἐν τῇ ἐνότητι ὄλων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Διὰ τοῦτο ἡ ὀρθοδοξία οὐδὲν ἀναγνωρίζει ἀπόλυτον ὄργανον, οὐδὲ γνωρίζει τι περὶ ἐξωτερικῆς ἀθεντίας καὶ ἐνὸς *pars pro toto*, ἀλλὰ γνωρίζει μόνον ἐν *pars in toto*» (σ. 86).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι κατὰ τὸν κ. Ζανκὼ τὴν ὕψιστην ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἐκκλησίᾳ ἀθεντίαν δὲν ἔχουσιν οἱ ἐπίσκοποι, ὡν τὰ καθήκοντα εἶναι νὰ τελώσι τὰ μυστήρια, νὰ ἀσκῶσι τὴν ἐκκλησιαστικὴν πειθαρχίαν καὶ καθιστῶσι γνωστὰς τὰς δογματικὰς ἀποφάσεις τῆς ἐκκλησίας, οὐδὲ ὁ κληρὸς καθόλου, ἀλλ' ἡ ὅλη ἐκκλησία, τὸ πληρωμα τῆς ἐκκλησίας.

Ἰδῶμεν κατὰ πόσον αἱ ἰδέαι αὗται τοῦ κ. Ζανκὼ δύνανται νὰ στηριχθῶσιν ἐπὶ τῶν θεμελιωδῶν διδασκαλιῶν τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας καὶ ἐπικυρωθῶσιν ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας αὐτῆς καὶ ἐπομένως κατὰ πόσον εἶναι ἀντικειμενικαὶ ἢ ὑποκειμενικαί, ὀρθαὶ ἢ ἐσφαλμένα.

(Ἀκολουθεῖ)

Κ. Γ. ΑΥΘΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕἰΣ ΤΗΝ

Ἡ εὐθύνη τοῦ Τύπου.

Μιολὺς καὶ ἐπαινελημμένως ἀφ' ἑαυτοῦ λόγος γίνεται ἐξ αὐτῶν τῶν τάξεων τοῦ ἡμερησίου τύπου τῆς πρωτευούσης περὶ ἐκτροπῶν μερίδος τινος αὐτοῦ διὰ συστηματικῆς, ὡς λοχυρίζονται, καὶ θορυβώδους κακοποιήσεως τῆς ἀληθείας καὶ δι' ἀσεμνογραφίας, πρὸ πάντων τὴν νεολαίαν δηλητηριαζούσης. Καὶ περὶ

μὲν τῆς ἄλλης εἰς τυπωτικῆς ἀρθρογραφίας τῆς μερίδος ταύτης τοῦ τύπου οὐχότι ἄς διατυπῶνται ὑπὸ τῶν ἔργων ἔχοντων τὰς πολιτικὰς ἐνασχολήσεις. Προκειμένου ὅμως περὶ τῆς σκανδαλιζούσης τὴν νεανικὴν μάλιστα ἡλικίαν ἀχαλιναγωγῆτου ἀνηθικογραφίας ἐπιβάλλεται νὰ τοιούτῃ καὶ ἐντεῦθεν πόσον κολοσσιαία εἶνε ἡ εὐθύνη τοῦ τύπου διὰ τὴν εἰς τὴν νεολαίαν προογνομένην τεραστίαν φθοραν. Εἰς μίαν του ἐκκλησίου προ τινος ὁ τέως γάλλος πρωθυπουργὸς Ἐρριὸ εἶχε τοιοῦσι πόσον μεγαλῶς εὐθύνονται αἱ ἐφημερίδες ἀπέναντι τῆς νεότητος, τελευταίως δὲ ἐξ ἀφορμῆς ἐνὸς ἐν Παρισίοις ἐγκλήματος, τοῦ ὁποίου ἡρώϊς ὑπῆρξε μία ἀγγλογαλλὶς λαίδη, πολλοῦ λόγου γενεομένου ἐν τῷ γαλλικῷ τῷ περὶ τῆς ὁλοῦν ἐπιθετικῆς ἐπιδημίας τοῦ ἐγκλήματος κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περιόδον τῆς ἀπαρδειγματίστου ἀμβλυσεως τοῦ ἠθικοῦ αἰσθητηρίου, ἐτοιούσθη ἀνεπιφυλακτικῶς ὅτι ἡ ἐφημοσιογραφικὴ διαφῆμισις εἶνε ἡ το πλείστον τῶν ἐγκλημάτων τροφοδοτούσα. Λέγεται, συνήθως, ὅτι ὁ τυπὸς παρέχει τὸ ζήτην ὁ λαὸς, ἀλλ' ἀλλοιμονον ἂν ὁ τυπὸς αὐτὶ νὰ εἶνε ὁ ποδηγέτης καὶ ὁ ρυθμιστὴς τῶν τάσεων τοῦ κοινού, οὐ μόνον ἀκολουθεῖ τὰς χαμηλοτέρας του ροπὰς ὡς ἀπλευρὸς ὑπῆρέτης, ἀλλὰ υποδαυλίζει αὐτὰς ἐπι διαφθορᾶ καὶ ἐκφυλισμῷ του κατὰ τρόπον μάλιστα τόσον ἀνεξέλεγκτον καὶ τοσον δημοσίον. Το κοινὸν δὲν ζητεῖ παρα τοῦ τύπου ἀνηθικότητα διὰ νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ προσφορὰ εἶνε ἀναλογος πρὸς τὴν ζητησιον. Ἄλλ' ὅταν ὁ τυπὸς περιφερῆ γυμνοτητα προκλητικὰς ἀνὰ τὰς ὁδοὺς, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξελαμβανέ τις τὸ κοινὸν ἀποτελούμενον ἐξ ὁσίων διὰ ν' ἀποστρέφωσι τὸ πρόσωπον πρὸ αὐτῶν. Καὶ αὐτὶ νὰ λέγεται ὅτι ὁ λαὸς ἔχει τὸν τύπον οὐ εἶνε ἄξιος, ὁ ἑλληνικὸς τύπος θὰ ἔπρεπε νὰ ἦνε τοιοῦτος ὥστε νὰ λέγεται ὅτι εἶνε ἄξιος τοῦ λαοῦ ὁ ὁποῖος τὸν ἔχει, διότι ἠθικὸς εἶνε ὁ λαὸς ὁ ἑλληνικὸς. Νὰ μὴ καταβιβάζεται λοιπον ὁ λαὸς ὑπο κακῶν ἐφημεριδῶν εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς ρυπαρογραφίας, ἀλλὰ νὰ ὀδηγηθῆται ὑπὸ τύπου καλοῦ εἰς τὴν ἀληθῆ γνῶσιν καὶ εἰς τὴν ἠθικὴν.

Θρησκεία καὶ Ἐπιστήμη.

Ἐν γένεματι παρατεθέντι ὑπὸ τοῦ οἰασήμου ἀγγλου συγγραφέως Bernard Shaw πρὸς τιμὴν τοῦ ἐπ' Ἰσῆς διασημοῦ γερμανοῦ μαθηματικοῦ Albert Einstein προσφωνῶν ὁ πρῶτος τὸν δεῦτερον εἶπε σὺν ἄλλοις ὅτι ἐκ τῶν δυο κυρίων παραγόντων τῆς ἀνθρωπίνης κινήσεως καὶ προόδου, ὁποῖοι εἶνε ἡ θρησκεία, καὶ ἡ ἐπιστήμη, ἡ μὲν πρώτη ἔχει πάντοτε δίκαιον, ἡ δὲ δευτέρα πάντοτε ἄδικον. Ἡ μὲν θρησκεία δὴλα δὴ, ἀπαντᾷ εἰς τὰ προβλήματα, τὰ λύει καί, κατ' ἀκολουθίαν,

τὰ καταργεῖ, οὕτω δὲ παράγει ἐν τῇ ἀνθρωπότητι τὸ αἰσθημα τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς γαλήνης. Ἡ δ' ἐπιστήμη, ἀπ' ἐναντίας, δημιουργεῖ καὶ θέτει νέα ἐκάστοτε προβλήματα, μεθ' ἐκάστην λύσιν προβλήματος ἐγείρει ἄλλα δέκα καὶ οὕτω διαρκῶς προσθέτει νέας ἀμνηστίας, ἀπορίας καὶ περιπλοκάς. Μεθ' ὅλα ταῦτα ἡ θρησκεία καὶ ἡ ἐπιστήμη δὲν ἀνταγωνίζονται, ἀλλὰ συμπληροῦσι ἀλλήλας. Καὶ ἀναφέρουμεν ταῦτα ὄχι διότι δίδομεν μεγάλην σημασίαν εἰς τὰ περὶ θρησκείας καὶ ἐπιστήμης ὁρθὰ τυχόν φθέγματα ἐνδὲς δραματουργοῦ, ἔστω καὶ ἂν οὗτος ὀνομάζεται Bernard Shaw, καθ' ὃν τρόπον πολὺ ὀλίγην σημασίαν δίδομεν εἰς ὅσα ἀνατιρητήτως ἐσφαλμένα μικρὸν μετὰ ταῦτα ὁ ἕτερος τῶν προμνημονευθέντων σοφῶν Einstein ἐφθέγγετο περὶ τῆς οὐσίας τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος καὶ τῆς προελεύσεως τῆς θρησκείας, τὸ μὲν πρῶτον ἀποδοῦς εἰς τὴν φυσικὴν τάσιν τῆς ἀποφυγῆς τοῦ πόνου, τὴν δὲ δευτέραν παραγωγὴν ἐκ τοῦ φόβου, τοῦ κοινωνικοῦ ἐνοστικτοῦ, τῆς ἀνάγκης τῆς προστασίας, ἢ καὶ ἐκ τῆς ἐπιστήμης αὐτῆς. Δὲν δύνανται νὰ ὀμιλοῦν ἐγκύριως περὶ θρησκείας οὔτε οἱ εὐφρεῖς παραδοξολόγοι τοῦ τύπου τοῦ Shaw, οὔτε οἱ μαθηματικοὶ τοῦ τύπου τοῦ Einstein, μηδέποτε σχόντες τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐμβαθύνωσιν εἰς τοῦτο τὸ μέγα ζήτημα ἵνα, καταστάντες πλήρως ἐγκρατεῖς αὐτοῦ, δυνηθῶσι νὰ εἴπωσι γνώμας ἀθθεντικές. Ἄλλ' ἀναφέρουμεν ταῦτα διὰ νὰ λάβωμεν ἐξ αὐτῶν ἀφορμὴν νὰ εἴπωμεν, ὅτι, παρὰ τινὰς μεμονωμένους ἐπιστημόνων τινῶν δογματισμοῦς, ἢ σύγχρονος ἐπιστήμης διὰ τῶν στομάτων τῶν ἐγκυροτέρων ἀντιπροσώπων τῆς ἀναγνωρίζει καὶ ὁμολογεῖ ὅτι τὰ συμπεράσματα τῆς σημερινῆς ἐπιστήμης εἶνε εἴπερ ποτ' ἄλλοτε εὐνοϊκὰ πρὸς θεϊστικὴν ἐρμηνείαν τοῦ σύμπαντος. Καὶ αὐτὸς ἔτι ὁ περὶ θρησκείας ἐσφαλμένως προχειρολογῆσας Einstein, εἰ καὶ ἡ καθ' ἑξοχὴν ἀφηρημένη σφαῖρα τῆς μοθηματικῆς Φυσικῆς τοῦ ὀλιγίστου δύναται νὰ ἔχη σχέσιν πρὸς τὴν χριστιανικὴν φιλοσοφίαν, διὰ τῆς ἐξάρσεως ὅμως τοῦ σχετικοῦ χαρακτήρου τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου προσαρμόζεται πρὸς τὴν ἐκδοχὴν τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου περισσότερον παντὸς ἄλλου φιλοσοφήματος.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον συνήλθεν εἰς τετάρτην συνεδρίαν ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παρακαθήμενων 52 ἀρχιερέων. Ἐν ἀρχῇ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν προέειπε, καὶ ἡ Ἱεραρχία ἀπεδέχθη, ὅπως δι' ἐπιτροπῆς ἐκ δύο ἀρχιερέων

ἐκφρασθῇ ἡ συμπάθεια τῆς Ἱεραρχίας πρὸς τὸν ἀσθενοῦντα πρῶτον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κωνσταντινου, ἐν ταύτῳ δὲ καὶ ἡ εὐχὴ ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως αὐτοῦ. Ταυτοχρόνως δὲ νὰ διαβιβασθῇ τηλεγράφημα πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Φώτιον, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἐκφρασθῇ ὁ σεβασμὸς τῆς Ἱεραρχίας καὶ νὰ ζητηθῶν αἱ εὐχαὶ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐπὶ τῆς Ἱεραρχίας. Μετὰ ταῦτα, συμπληρωθείσης τῆς ἐπὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου συζητήσεως, ἀνεγνώσθη ἐπὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσοσημίας τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καταρτισθὲν σχέδιον ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῶν Μονῶν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου διεξήχθη μακρὰ συζήτησις. Ἐν τέλει τὸ σχέδιον τοῦτο μετὰ τῶν ἐπαυγεθειῶν παρατηρήσεων παρεπέμφθη εἰς ὑποεπιτροπὴν, ἡ ὁποία θὰ τὸ ἐπεξεργασθῇ καὶ θὰ τὸ προσαγάγῃ εἰς προσεχῆ συνεδρίαν. Τὴν Δευτέραν ἡ Ἱεραρχία θὰ συνεζήτη ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὄρει Συνδιαισκέψεως τῶν Ἐκκλησιῶν.

—Ἐν τῇ ε'. συνεδρίᾳ, συγκροτηθείσῃ τῇ Δευτέρᾳ, ἡ Ἱεραρχία συνεζήτησε διὰ μακρῶν ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὄρει συνελεύσεως Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν θεμάτων καὶ ἰδίως τοῦ περὶ κωλυμάτων τοῦ γάμου, ἐν τέλει δὲ ἀπεφασίσθη ὅπως ἕκαστος τῶν Ἀρχιερέων μελετήσῃ καθ' ἰδίαν τὰ θέματα ταῦτα, ἢ δὲ Δ. Ἱερά Σύνοδος μετὰ τῶν παρεπιδημούντων Ἀρχιερέων, τῶν Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἄλλων εἰδικῶν προσώπων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου παρασκευάσῃ γενικὴν εἰσήγησιν διὰ τὴν προσεχῆ συνέλευσιν τῆς Ἱεραρχίας.

—Ἐν τῇ στ'. τῆς Τετάρτης ἡμέρας καὶ τῇ ζ'. συνεδρίᾳ τῆς Πέμπτης, ἡ Ἱεραρχία ἐξήτασε διὰ μακρῶν τὸν ἐνοριακὸν νόμον, μελετήσασα τὰ ἄρθρα ἐκεῖνα, ἅτινα ἔχουν ἀνάγκην τροποποιήσεως διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς διοικήσεως τῶν ναῶν καὶ διὰ τὴν ἄρσιν τῶν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου παρατηρηθειῶν ἄλλων ἐλλείψεων. Γενικώτερον ἐξητάσθη τὸ ζήτημα τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς οἰκονομικῆς συντηρήσεως τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου ἀνευ τῆς ὁποίας δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ μόρφωσις αὐτοῦ. Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Πέμπτης ὁ Μητροπολίτης Σερρών ἀνέγνωσε σχετικὸν ὑπόμνημα, προτείνων διάφορα μέτρα. Ἀλλὰ τὸ ὅλον ζήτημα παρεπέμφθη εἰς εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν, ὅπως αὕτη παρασκευάσῃ σχέδιον τροποποιήσεως ὠρισμένων διατάξεων τοῦ ἐνοριακοῦ νόμου.

—Τὴν Παρασκευὴν συνελθοῦσα ἡ Ἱεραρχία καὶ ἐξ ἀνακοινώσεως τοῦ Μακ. Προέδρου λαβοῦσα μετὰ θλίψεως γνώσιν τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Κωνσταντίνου ΣΤ' διέκοψε τὰς ἐργασίας τῆς μέχρι τῆς Δευτέρας. Ὁμοίως καὶ ἡ Δ. Ἱερά Σύνοδος συνελθοῦσα αὐθημερὸν διέκοψε τὰς ἐργασίας αὐτῆς ἀφοῦ ἐκάνοντο τὰ τῆς κηδείας τοῦ Πατριάρχου.

—Τὴν 1)2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς χθὲς ἐτελεύτησεν τὸν βίον ὁ πρῶτον Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης Κωνσταντίνος ΣΤ'. Αἶαν πρῶι μεταβὰς εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἐψάλλε τρισάγιον καὶ συνεληψήθη τοῦς συγγενεῖς αὐτοῦ. Μετὰ σύσκεψιν τῆς Ἱεράς Συνόδου καὶ

συνειδήσει μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐκ μέρους τῆς ὁποίας προσήλθον οἱ ὑφυπουργοὶ κ. Παπαδάτος καὶ Παπῆς, ἐκανεπίσθησαν τὰ τῆς κηδείας, ἥτις ὄρισθη διὰ σημερινὴν ὥραν 4ην μ. μ. Περὶ τὴν 21)3 μ. μ. τῆς χθὲς ἀνεκοιμήθη τὸ λείψανον τοῦ μεταστάτος Πατριάρχου εἰς τὸν Καθεδρικὸν ναὸν τοῦ Ἐξαγγελισμοῦ ὑπὸ τὰς πενθίμους κωδωνοκρουσίας τῶν ναδῶν. ἤρξατο δὲ σινοῦσαι ὁ λαὸς πρὸς προσκύνησιν. Ὁ ναὸς παρέμεινεν ἀνοικτός μέχρι βαδελαιεύκτου καὶ σήμερον. Τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον ἐπεκράθη ἐν τῷ Καθεδρικῷ ναῷ ἱεουργεῖντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νηπτακτίας καὶ Εὐρυτανίας, ἡ δεῖα λειτουργία μετ' αὐτὴν δὲ ἐπιμνημόσυτος δέησις κατ' ἤν παρίστησαν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἄλλοι Ἱεράρχαι.

—Ὁ ἀειμνήστου Πατριάρχου Κωνσταντῖνος πρὸ τοῦ θανάτου του ἀπηύθυνεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν δι' ἧς ἐξέφραζε θερμότητας εὐχαριστίας πρὸς αὐτόν, πρὸς τὴν Ἱεραρχίαν καὶ πρὸς τὸν Κλήρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, διὰ τὴν ἐδειχθείσαν πρὸς αὐτὸν στοργὴν καὶ συμπάθειαν. Σημειώτεον ὅτι τὸ Κ. Συμβούλιον τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας Περὶ οὐσίας πρὸς οικονομικὴν ἐπίσχυσιν τοῦ ἀσθενήσαντος Πατριάρχου εἶχε ψηφίσει τὸ ποσὸν δρχ. 50.000 ἃ: προσωπικῶς ἐπέδωκεν αὐτῷ πρὸ εἰκοσαήμερου ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος. Ἡ δὲ Κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ὅπως εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου χορηγηθῆ ἑξ ἑν Νέα Φιλαδέλφεια οἰκία ἐν ἣ κατώκησε καὶ τακτικὸν χρηματικὸν ἐπίδομα.

—Ἐἰς τὸ χαιρετιστήριον τηλεγράφημα τὸ διαβιβασθὲν ἀπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἐκ μέρους τῆς Ἱεραρχίας ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμηνικός Πατριάρχης Φώτιος ἀπήντησεν εὐχαριστῶν καὶ ἐπευλογῶν τὸ ἔργον τῆς Ἱεραρχίας.

—Ὁ ἀνακριτὴς τοῦ 10 τμήματος κ. Σαπουνητζάκης, συνερχόμενος τὰς ἀνακρίσεις διὰ τὴν ὑπὸ τῶν Οὐνιτῶν ἱερέων διενεργουμένην προπαγάνδαν εἰς βάρος τῆς Ὀρθοδοξοῦ Ἑσθονίας, ἐκάλεσε καὶ ἀπήγγειλε κατηγορίαν ἐπὶ προσηλυτισμῷ κατὰ τῶν κ.κ. Γ. Χελαβατζῆ ἐπισκόπου, Μακ. Βουτσῆ, Ἀμβρ. Βασιλειάδου, Σ. Ρούσου ἱερέων καὶ Κ. Μπλασιῆ δημοσιογράφου. Οἱ κατηγοροῦμενοι μετὰ τὴν ἀπολογία ἀφέθησαν ἐλευθέρου, κατ' ὅσον τὸ ἀδικητὴν εἶνε πλημμέλημα καὶ ἐν χωρὶ γραφειοκρατίας. Ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Σαπουνητζάκη σχηματισθεῖσα ἐπιτομὴ διεβιβάσθη εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειολογῶν πρὸς ἐκδόσιν τοῦ παραπεμπτικῶν Βουλαιόματι. Ἐἰς τῶν ἐνεργηθειῶν ἀνακρίσεων διεπιστώθη, ὅτι ἡ οὐνιτικὴ προπαγάνδα διεξήγετο συστηματικῶς ἐν Ἀθήναις καὶ ἰδίως εἰς τὰ σχολεῖα τῶν Οὐνιτῶν καὶ τὰ Ὄρφανοτροφεία, ὅπου φοιτοῦν ἰσχυρῶς καὶ προσφυγόνταίαιδες.

—Ἀδελφία τοῦ σεβ. μητροπολίτου Μηθύμνης κ. Διονυσίου ἐτελέσθη τῇ πρωτοβουλία τοῦ Πανσε. Ἀρχιεπ. Γερωνίου Γιαμαλάκη ἐν Μηθύμνῃ ἡ λειτουργία τοῦ ἁγ. Ἰακώβου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μνήμης τοῦ ἁγ. Ἀδελφοδέου. Ὁ ναὸς τοῦ ἁγ. Παταλεημῶνος εἶχε καταλλήλως διακοσμηθῆ, στηθεῖσι ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ καθολικοῦ ἐξέδρας εὐρυχώρου, ἐφ' ἣ ἐτοποθετήθη μικρὸς ἄμβων καὶ περὶ αὐτὸν τὰ καθίσματα

τῶν ἱερέων. Ἡ θεία λειτουργία ἐτελέσθη ὀλοκλήρως ἐπὶ τῆς ἐξέδρας συνευρουγούντων τριῶν ἱερέων καὶ ἑνὸς διακόνου. Τὴν λειτουργίαν παρηκολούθησαν τὸ διδασκαλικὸν σῶμα μετὰ τῶν μαθητῶν καὶ πολὺ πλῆθος εὐσεβῶν ἑορταστῶν.

—Ὁ Σεβ. μητροπολίτης Κεντρῶας Εὐρώπης κ. Γερμανὸς Καραβαγγέλης προσήνεγκεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐκατονταετηρίδος δραχμὰς 25.000 πρὸς φιλανθρωπίαν τῆς εἰκόνας τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε', ὅπως συνευρωπῆθῆ εἰς τὴν Πανακθῆκην, ἥτις θα διανεμηθῆ εἰς τὰ δημοσῖα ἰδρύματα καὶ τὰ σχολεῖα τοῦ Κράτους. Τὴν Πανακθῆκην ταύτην καταρτίζει ἡ Κεντρ. Ἐπιτροπὴ Ἐκατονταετηρίδος διὰ γενναιοφρόνων χορηγῶν, ἐνεγράφησαν δὲ μέχρι τοῦδε χορηγοὶ διὰ τὰς εἰκόνας τοῦ Ρήγα, τοῦ Κολοκοτρώνη, τοῦ Κανάρη, τοῦ Ὑψηλάντου, τοῦ Μιαούλη, τοῦ Καραϊσκάκη καὶ τοῦ Γρηγορίου τοῦ Ε'. Τῆς πρώτης ταύτης σειρᾶς ἡ κατὰ χιλιάδας διανομὴ θὰ ἀρχίσῃ ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου, ἐλπίζει δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐκατονταετηρίδος ὅτι θὰ ἐπακολουθήσῃ καὶ δευτέρα σειρά μὲ τὰς εἰκόνας τῶν ὑπολειπομένων ἀγωνιστῶν, διὰ γενναιοφρόνων χορηγῶν ἀτόμων καὶ ὀργανώσεων.

—Προτάσει τοῦ σεβ. μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Πολυκάρπου συνεστήθη ἐν Τρικκάλου ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἐράνων διὰ τὴν ἀνάγεισιν ναοῦ ἐν τῷ νεκροταφείῳ τῆς πόλεως. Τῇ συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ νομάρχου ἡ ἐπιτροπὴ ἀπετελέσθη ἐκ τοῦ σεβ. μητροπολίτου ὡς Προέδρου, τοῦ δημάρχου κ. Χατζηγιάκη καὶ τῶν κ. κ. Ἰακωβάκη, Ντάκου, Θεοδοσοπούλου, Κλειδωνοπούλου, Παπαζαχαρίου, Χατζηγώγου καὶ Μαράβα.

—Ὁ σεβ. μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως μετεβίβασεν εἰς τὴν ἱερὰν Μητρόπολιν Τρίκκης καὶ Σταγῶν τὸ μητροπολιτικὸν μέγαρον, διὰ τὴν οἰκοδομήσιν τοῦ ὁποίου ἐκ τῆς ἰδίας μὲν αὐτοῦ περιουσίας ἐδαποῦνται περὶ τὰς 500 χιλιάδας δρχ., ἐξ εἰσφορῶν δὲ τῶν ἱερῶν μονῶν τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ περὶ τὰς 400,000 δρχ., ὡς γνωστὸν δ' ἔχει ἤδη ψηφισθῆ εἰδικὸς νόμος δι' οὗ αἱ ἱεραὶ μητροπόλεις ἀναγνωρίζονται ὡς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου δυνάμενα γὰ ἔχουσι ἰδίαν περιουσίαν. Οὕτω τὸν τεύθειν τὸ μητροπολιτικὸν μέγαρον τῆς πόλεως Τρικκάλων θὰ χρησιμεύῃ ὡς κατοικία καὶ γραφεῖον τοῦ ἐκείστοτε μητροπολίτου τῆς ἐπαρχίας Τρίκκης καὶ Σταγῶν. Ὁ τυπὸς Τρικκάλων δικαίως ἐξάγει τὴν πρᾶξιν τῆς Δ. Σ. ὡς ἀξίαν θαυμασμοῦ.

—Τῇ 9ῃ φθίνοντος ἐτελέσθησαν ἐν τῷ οἰκοδομηματι τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τῆς κωμοπόλεως τῆς ἐπαρχίας Τρικκάλων Μεγάλα Καλύβια τὰ ἐγκαίνια τῆς ἀριστοτάτου Γεωργικῆς Σχολῆς, τελεταρχοῦντος τοῦ σεβ. μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Πολυκάρπου. Μετὰ τὴν ἐν τῷ ναῷ τοῦ χωρίου θεῖαν λειτουργίαν ὁ σεβ. μητροπολίτης συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν τῶν προσελθόντων ἐκ Τρικκάλων ἐπιστημῶν, ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς κωμοπόλεως καὶ τῆς περιφέρειας, καὶ πλήθους πολλοῦ χωρικῶν μετέβη εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον ἐνθα, συμπαραστατούμενος καὶ ὑπὸ τῶν ἱερέων

της κοινότητος, έτέλεσε τὰ έγκαίνια της Γεωργικής Σχολής. Μετά την τελετήν ή Α. Σ. έν προσλαλιά αύτου έτόνισε την σπουδαιότητα και ώφελιμότητα της σχολής μελλούσης νά συμβάλη μεγάλως εις την γεωργικήν αναγέννησιν της Θεσσαλίας και της Ελλάδος καθ' όλου, και έξάρas την γεωργίαν ως δώρον βείου συνέστησεν εις τούς χωρικούς νά επιδίδωνται επιμελώς εις την καλλιέργειαν της γής κατά τας υποδείξεις της γεωργικής έπιστήμης.

—Τή 13 φθίνουτος προσκληθέντες υπό του σεβ. μητροπολίτου Τρίκκης και Σταγών έν Τρικκάλοι οι έφημέριοι της πόλεως, οι έπίτροποι τών ναών και περί τας 50 κυρίαί συνήλθον έν τώ δημοτικώ σχολείω εις σύσκεψιν περί του άρτισιστάτου Φιλοπτώχου ταμείου, ούτινος τὸ Καταστατικόν είνε ήδη από του παρελθόντος Μαστίου έγκεκριμένον. Άρξαμένης της συσκέψεως ή Α. Σ. άμίλησε διά μακρῶν περί της ανάγκης της έν Τρικκάλοις ιδρύσεως του Ταμείου τούτου, μέλλοντος νά συμβάλη σπουδαίως εις την ανακούφισιν τών άπόρων της πόλεως, ιδιαιζόντως δοκιμαζομένων έκ της σοβούσης μάλιστα σήμερα οικονομικής κρίσεως. Άναπτύξας δ' είτα διεξοδικώς τας λεπτομερείας του Καταστατικού, έν ᾧ ορίζονται τὰ του καταρτισμοῦ τού Δ. Συμβουλίου και οι διάφοροι πόροι του Φ. Ταμείου, δι' Ιδίας εκκλησιῶς πρὸς τας συνηθροισμένας κυρίας προέτρεψε θερμῶς αὐτάς ὅπως μιμούμεναι τας χριστιανὰς γυναίκας τών πρώτων χριστιανικῶν χρόνων άποδυθῶσιν εις την εὐδὼσιν του θεοφιλοῦς σκοποῦ του Φ. Ταμείου μετά της ένγνωσμένης άλλως τε ποδὲ τὰ τοιαῦτα φιλανθρωπικά έργα προθυμίας, έφ' ἣ διακρίνεται ή γυναικεία ψυχή, διά νά συντελέσωσιν εις την σωτηρίαν πολλῶν ψυχῶν οὐ μόνον έκ του σωματικοῦ, αλλά και έκ του ψυχικοῦ κινδύνου. Συμφώνως τῷ Καταστατικῷ υπεφασίσθη, σὺν άλλοις, ὅπως αἱ ορισθείσαι κυρίαί διοργανώσωσιν έρανον ανά την πόλιν πρὸ τών έορτῶν τών Χριστουγέννων, κατ' αὐτήν δὲ την έορτήν γείνη φιλανθρωπική άγορά. Ίδια έπίτροπή έκ κυριῶν και κυριῶν ανέλαβε νά ενεργήσῃ παρά τῆς δημαρχίας ὅπως τὸ ὑπὲρ τών άπόρων κονδύλιον διατεθῆ ὑπὲρ του Φιλοπτώχου ταμείου, οι δ' ιερείς της πόλεως ένετάλησαν ὑπὸ της Α. Σ. νά συντάξωσι κατάλογον τών άπόρων της πόλεως και ὑποβάλωσιν αὐτὸν εις τὸ Δ. Σ. του Φ. Ταμείου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Έξηκριβώθη, ὅτι ένεκα τών πολλῶν έορτῶν ὁ νοτιοσλαβικός λαὸς ζημιούται έτησίως έν δισεκατομμύριον δηναρίων. Η μεγίστη αὕτη, πρὸς τὸ έβδομον της ὅλης αξίας του Έξαναγωγικοῦ έμπορίου της Νοτιοσλαβίας ίσομένη, ζημία ὀφείλεται εις την διαφορὰς μεταξὺ του ήμερολογίου της Καθολικῆς Έκκλησίας και του της Όρθοδόξου Άνατολικῆς δι' ἣν διαφορὰν πολλοί άνθρωποι έν Νοτιοσλαβία έορτάζουν δις τὰς αὐτάς έορτάς. Όθεν πρὸς θεοαπειαν του κακοῦ οι εις συνέδριον τελευταίως έν Βελιγραδίῳ συνελθόντες έμποροι και βιομηχάνοι της Νοτιοσλαβίας συνέταξαν ψήφισμα, δι' οὗ ζητοῦσι παρά της Κυβερνήσεως αὐτῶν την άποδοχήν του Γρηγοριανοῦ ήμερολογίου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ο Ιερώτατος έπί του λόφου της Σιών τόπος, ήτοι τὸ άνώγειον έν ᾧ έγένετο ὁ μυστικός δείπνος του Κυρίου και τὸ μυστήριο καθιερώθη της θ. Εὐχαριστίας (Λουκ. 22. 7—23), έν ᾧ οι μαθηταί συνήρχοντο μετά την ανάληψιν του Σωτήρος και παρ' ὃ ένωμοίς ένηρόθη ναὸς χριστιανικός, μεταρραπίς τῷ 1523 διά διατάγματος του Σουλτάνου Σουλείμαν εις μουσουλμανικὸν τέμενος. ήγοράσθη τελευταίως ὑπὸ τών Κατολικῶν άντι 1,000,000 λιρῶν Άγγλίας παρὰ τών κατεχόντων τοῦτο μουσουλμάνων. Ο κατολίκισις οὕτω κιᾶται έν τῷ Ἁγίῳ Γῆ Προσκύνημα Ἰψίστης Ιερότητος και σπουδαιότητος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Έφέτος έώρασε την 40ετηρίδα της καθηγητικῆς του δάσεως εις τών σπουδαιότερων οῶσων θεολόγων, ὁ κ. Νικόλαος Γλουμπακόβσκη, μέχρι μὲν της ρωσ. έπαναστάσεως τακτικός Καθηγητής της έν Πετροουπόλει Θεολογικῆς Ἀκαδημίας έν τῇ έδρα της Κ. Διαθήκης, έκτοτε δὲ διδάσκων έν τῷ Θεολογικῷ Σχολῆ του Πανεπιστημίου της Σόφιας. Τὸ ὄνομα τῷ Γλουμπακόβσκη από πολλοῦ ήῆσιν είνε γνωστὸν και εις τὸν έξω της Ρωσίας έπιστημονικὸν κόσμον· τὸ δίτομον αὐτοῦ έρον πρὸς Θεοδορήτου του Κύρου είνε ανανγνωρισθῆ ὡς αὐτόχρομα κλασσικόν, ὃ δὲ Χάρονακ εις χαρακτηρίσει αὐτὸ ὡς σπουδαιότατον έπιστημονικὸν φαινόμενον έν τῇ πατρολογικῇ έπιστήμῃ, μη έχον ίσάξιον έν τῇ Θεολογίᾳ μετὰ την περι του Θεοφόρου Ἰγνατίου μονογραφίαν του Λάϊκωου. Έτι σπουδαιότερον ὑπῆρξε τὸ έργον αὐτοῦ «Τὸ Εὐαγγέλιον του άπ. Παύλου κατά την προσέλευσιν και την οὐσίαν αὐτοῦ». έρον μνημειῶδες διά τὸ μέγεθος (τοίτομον τοισχιλιοσέλιδον), την εκπληκτικὴν εἰρημάθειαν, τὸ βάθος της γνώσεως, την δξύτητα της κρίσεως, την τελείαν έπιστημονικὴν κατάρτισιν. Πλήν αὐτῶν ὁ Γλουμπακόβσκη έδημοσίευσε τσσαῦ α άλλα θεολογικά έργα αναφερόμενα εις πάντας τούς κλάδους της Θεολογίας, ιδίως έξηγητικά. ὡτις ὁ κατάλογος αὐτῶν άποτελεῖ ἴδιον τεύχος. Έπί τῷ έορτασμῷ τούτω ὁ διαποεπὴς έπιστήμων έδέχθη τὰς συγγαῆτικὰς εὐχὰς τών άπανταχοῦ πολυαριθμων μαθητῶν και φίλων του, εις οὗς καταλέγονται και ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν και ὁ Δευθυντής της «Έκκλησίας».

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κατ' εἰδήσεις εκ Ρώμης τὸ Βατικανὸν άπέστειλε την Ἀστυπάλαιαν από της λατινικῆς έπισκοπῆς Θήρας και την Πάτμον από της έπισκοπῆς Χίου και ὑπήγαγεν άμφοτέρας μετά της μικρῆς νησίδος Λεψίας, μέχρι τοῦδε εις μηδεμίαν ὑπαγομένης λατινικὴν έπισκοπήν, ὑπὸ την ρωμαϊκὴν άρχιεπισκοπήν Ρόδου.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Ο Πάστωρ Β. Nag, πρόεδρος του Ιθαγενοῦς Ινδικοῦ ὀργανισμοῦ «Πανινδικῆ Χριστιανικῆ Συνδιάσκεψις», έν άγνοία του σωματείου του διεβίβασε πρὸς τὸν άντιβασιλέα τών Ἰνδιῶν τηλεγράφημα, δι' οὗ έπεδοκίμαξε και ὑπεστήριξε την σημερινὴν πολιτικὴν της κυβερνήσεως τών Ἰνδιῶν, ήτις γενικῶς χαρακτη-

ρίζεται ὡς βαρβάρως καταπιεστική καὶ πιθανώτατα ἐπιβλαβής· εἰς τὴν βρετανικὴν αὐτοκρατορίαν. Τὰ πλείωτα χριστιανικὰ φύλλα ἐπέκριναν ζήλοσ ἡ διάβημα τοῦ πάστορος, πολλοὶ δὲ ἀπήνησαν τὴν ἄμεσον παῦσιν τοῦ ἀπὸ τοῦ σωματείου εἰς ὃ ἀνήκει. Ἐσημειώθη καὶ ἄλλο περιστατικὸν χαρακτηριστικὸν τῆς σημερινῆς ἐν Ἰνδίας καταστάσεως. Ὁ ἐπίσκοπος Dr Wescott, ἀγγλικανὸς ἐν Ἰνδίας ἱεράρχης, προὐκάλεσε συζήτησιν πρὸς ἓνα χριστιανὸν ὁπαδὸν τοῦ Γκάνδη ὀνομαζόμενον Κουμαράππα περὶ τῆς εἰς τὸ κράτος καὶ τοὺς νόμους τοῦ ὑπακοῆς συζήτησιν, ἧς ἐκασκηρίσθη ὡς ἄκρονόητος εἰς βίβρος τοῦ ἀγγλοῦ ἱεράρχου. Ὁ Ἰνδὸς Κουμαράππα, ὅστις φαίνεται ὅτι εἶνε μὴ ἀξιοσημείωτος προσωπικότης, παρεκάλεσε τὸν ἀγγλὸν ἐπίσκοπον νὰ μεσολαβήσῃ παρὰ τῆς κυβερνήσεως ὅπως ἐμποδισθῆ ἢ ἐπανάληψις τῶν φρικταλειότητων τῶν διαπραγματιῶν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας καὶ τῶν στρατευμάτων, ἐβάπτισε δὲ τὴν παράκλησίν του ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς «μὴ ἀσκήσεως βίας», ἀοχῆς, ἢν ὀλοκλήρωσις ἢ χώρα ἐφαρμόζει εἰς ἔνδειξιν βιθῆος σεβασμοῦ πρὸς τὰς ἀρχάς τοῦ Γκάνδη. Ἄλλ' ὁ ἀγγλὸς ἱεράρχης ἐνόμισεν ὅτι ὄφειλε νὰ ἀπαντήσῃ πρὸς τὸν Κουμαράππα δημοσίᾳ διὰ τοῦ τύπου. Καὶ ἐν τῇ ἀπαντήσεσι του κατεδίκασε τὴν «πολιτικὴν ἀνυπακοήν», φέρων ὡς ἐπιχειρήματα ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐπέζητησε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Παλαιστίνης, ὅτι οἱ νόμοι τῆς φύσεως εἶνε ἀπαραβίαστοι, ὅτι ὁ Ἰησοῦς συνέστησε τὴν εἰς τοὺς νόμους ὑπακοήν (φόρος τῷ Καίσαρι) καὶ εἰς αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς φαρισαίους καὶ τοὺς γραμματεῖς, ὅτι ἤϊώσε ν' ἀνταποδίδεται ἀγαθὸν ἀντὶ τοῦ κακοῦ, καὶ ὅτι ὁ ἀπ. Παῦλος συνέστησε τὴν ἀνάγκην νὰ ὑποτασσώμεθα εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καθιερωμένην ἐξουσίαν. Ὁ Κουμαράππα δὲν ἐβράδυνε ν' ἀπαντήσῃ, ἐπεκροτήθη δὲ πανταχόθεν ἢ ἀπάντησίς του. Καὶ ἀπήντησεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐκουσίως ἀπέφυγε, μετὰ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν ἄρτων, ὅπως ὁ ὄχλος τὸν ἀνακηρύξῃ βασιλέα, διότι ἡ βασιλεία αὐτῆ θὰ ἦτο ἀτελῶς πρόσκαιρος καὶ οὐχὶ αἰώνια. Ὁ ἀπατηθεὶς ἦτο ὁ ὄχλος, καὶ οὐχὶ ὁ Χριστός, ὡς πρὸς τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ κλησίαν. Ὁ Dr Wescott—ἔγραψεν ὁ Κουμαράππα—δίδει εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν τῶν Ἰνδιῶν θέσιν ἴσην πρὸς τὴν θέσιν τῶν γραμματέων καὶ τῶν φαρισαίων ἐν τῷ Ἰουδαϊκῷ ὄργανισμῷ, ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς συχνάκις κατεδίκατε τὴν ἐπὶ τοῦ λαοῦ ἐπιτροπὴν των. Ἐπίσης ὁ Ἰνδὸς ῥητορὸγράφος ἐπικρίνει τὸν συζητητὴν του ὅτι συγγείει τοὺς φυσικοὺς νόμους πρὸς τοὺς νόμους τοὺς ἀνακαλυφθέντας ὑπὸ τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, οἱ ὅποιοι, ὡς καὶ πᾶν ἀνθρώπινον, ὑπόκεινται εἰς ἀναθεώρησιν. Ἐκεῖνο ἰδίως, τὸ ὁ τοῖον τονίζεται ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀναγκάσεως τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Ἰνδοῦ χριστιανοῦ, εἶνε ἡ ἀποδεδειγμένως προσεκτικὴ, βαθεῖα καὶ σύντονος μελέτη τῆς ἀγ. Γραφῆς ἐν τοῖς κύκλοις τοῦ Γκάνδη, καὶ πόσον εἶνε ἐπικίνδυνος ἢ προσπᾶθια τῆς διὰ γραφικῶν ρήσεων ὑποστηρίξεως πολιτικῶν ἰδεῶν καὶ πεποιθήσεων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Ἡ νομοθεσία τῆς νέας Γερμανίας περιέλαβεν ἀπὸ τινος ἓνα πικρὸν νόμον, ρυθμιστικὸν τοῦ

ἐπαγγέλματος τῶν ἐστιακόρων, καφεπωλῶν κλ. Διὰ ν' ἀνοιχθῆ νέον καφενεῖον δέον πρότερον νὰ ἐξαγορευθῆ ἢν τοῦτο ἀνταποκρίνεται εἰς πραγματικὴν ἀνάγκην, καὶ ἢν κινδυνεύῃ νὰ καταστῆ κέντρον διαφθορᾶς διὰ τοὺς θαμνῶνάς του, μέλιτα δὲ διὰ τὴν νεολαίαν. Ὁ ἐπιχειρηματίας εἶνε ἠπερίθνητος οὐ μόνον διὰ τὴν φυσικὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἠθικὴν ἀσφάλειαν τοῦ προσοικειοῦ τοι, καὶ ὑπορρηξιμένος νὰ πωλῆ ἕκαστος τῶν οἰκονομικατοκῶν ποτῶν καὶ μὴ οἰκονομικατοκῶν. Ἐπὶ δύο ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ἡ κυβερνήσις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαγορεύῃ τὴν πώλησιν μεθυστικῶν ποτῶν. Ἰδίως πρὸς ἀποφυγὴν τῶν καταγοήσεων κατὰ τὰς ἡμέρας λαϊκῶν συγκεντρώσεων ἐνεκα ἀπράξιας. Ἡ πώλησις οἰκονομικῶν ἀπαγορεύεται εἰς θάλασσαν ὅπου γίνονται ἀθλητικαὶ ἐκδηλώσεις καὶ εἰς παιδιὰ κάτω τῶν 18 ἐτῶν. Ἐπ' ἴσης ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις οἰκονομικῶν μεθυστικῶν ποτῶν εἰς παιδιὰ κάτω τῶν 16 ἐτῶν καὶ εἰς τοὺς μεθυσμένους.

— Ἡ συνεργατικὴ τῆς ἐργασίας τοῦ συνασπισμοῦ τῶν ὀρθολογιστῶν τοῦ Μπούννοβικ εἶχεν ὀργανώσει πρὸ τινος μίαν «Ἑβδομάδα τοῦ Ὀρθολογισμοῦ» (Freigeistige Woche). Κατ' αὐτὴν θὰ ἐγίνοντο θορυβώδεις παροελάσεις, συνκεντρώσεις εἰς αἷθ' ἀ προσεκαλοῦντο αἱ λαϊκαὶ μάζαι, λαμπραδησομίαι, συμμετοχὴ τῶν τέκνων τῶν ἔργατῶν καὶ εἴ τι ἕτερον δυναμικὸν νὰ προσηγορευθῆ τὸν ὀρθολογισμὸν. Πάντα ὅμως τὰ σχέδια ταῦτα ἐναντήθησαν διότι ἀντέδρασαν ἐνεργῶς πᾶσαι αἱ ἐν τῇ πόλει ἐκκλησίαι καὶ τὰ θρησκευτήματα. Προτεστάνται, ρωμαϊκαὶ καὶ ἐβραϊκὰ ἔδωκαν πρὸς ἀλλήλους τὰς χεῖρας καὶ ὠγάωσαν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐβδομάδα «Ἡμέρας ἐπισήμου ἐξομολογήσεως», διαλέξεις, θρησκευτικὰς τελετὰς καὶ ἄλλας θρησκευτικὰς ἐκδηλώσεις. Καὶ τοιοῦτοτρόπως ἡ ἀπόπειρα τῶν ὀρθολογιστῶν ἀπέτυχε κατ' ὀλοκλήριαν.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Δεωνίδου Ἰω. Φιλιππίδου δ. θ. καὶ φιλοσ., Διευθυντοῦ τῶν Θρησκευμάτων ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, Θρησκευτικὰ μελετήματα I. α) Συγκριτικὴ Θρησκευτικὴ καὶ Χριστιανικὴ Θεολογία β) Frz Döbger, Antike und Christentum I-III. Ἀνατόπως ἐκ τῆς «Θεολογίας». Ἀθῆναι 1930—Διὰ τῆς μελέτης ταύτης ὁ καὶ ἐξ ἄλλων ἔργων τὴν περὶ τὰ θεολογικὰς μελέτας φερρονίαν αὐτοῦ μαρτυρήσας σ. ἀναπτύσσει γνώμην αὐτοῦ κατ' ἢν ἡ θρησκευτικὴ ἐπιστήμη οὐ μόνον πολεμῆται πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Θεολογίαν δὲν εἶνε, ἀλλὰ μάλιστα καὶ συνεργάτης αὐτῆς, δι' ὅσα δ' ἀδικήματα διαπράττονται ὑπὸ τῶν θρησκευτολογούντων κατὰ τὴν αὐτὴν ὄλου χριστιανικῆς συνειδήσεως καὶ τῆς ὀρθοδόξου, πταίει οὐχὶ ἡ θρησκευτικὴ αὐτῆ, ἀλλ' αἱ ἀκατάστατοι θρησκευτικοὶ λόγοι. Εἰς τὴν σύνταξιν τῆς μελέτης παρεῖχε τῷ σ. ἀφορμὴν ἢ ὑπὸ τοῦ καθηγ. Döbger ἐκδοσις τοῦ θρησκευτολογικοῦ περιοδικοῦ τοῦ «Antike und Christentum», οὗ ἐξαιρεῖ τὴν σπουδαιότητα ἀναφῶν τὰ περιεχόμενα αὐτοῦ.

Μητροπολίτου πρ. Αἰωνοπόλεως Σωφρονίου Εὐσεβιατοῦ, Ἡ Θεολογία ἐν τῇ ἰστορίᾳ. Ἀγιογραφικὴ Βιβλιοθήκη ἀριθ. 6. Paris. Librairie Ancienne Honore Champion, 1930. Μέγα 8ον σελ. 96 (49, 50, διὰ τῆς «Ἐκκλησίας»).—Ὁ σεβ. σ. μετὰ πρωτοφανοῦς δραστηριότητος συνεχίζων τὴν συμπλήρωσιν τῆς προνοίας καὶ ἐπιστάσεως αὐτοῦ ἐκδομένης ἐν Παρισίοις «Ἀγιογραφικῆς Βιβλιοθήκης», ἐνεφάνισεν καὶ τὸν βον αὐτῆς τόμον ὡς «Τεῦχος

Παναγυρικόν ἐπὶ τῇ Ἑκατονταετηρίδι τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος», ἀφιερωμένον ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν Θεοτόκον τῆς ὑμνογραφίας, ἣτοι περιλαμβάνον κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν πάντα τὰ ὀνόματα, οὐσιαστικά, ἐπίθετα καὶ ρηματικά μετοχές, δι' ὧν οἱ ὑμνογράφοι τῆς Ἐκκλησίας χαρακτηρίζουσιν αὐτὴν ἐν τοῖς ποιήμασί των. Ἡ σταχυολογία ἐγένετο οὐ μόνον ἐκ τῆς γνωστῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀγνωστού χειρογραφικῆ: ἀκόμη ὑμνογραφίας, τῆς εἰς χεῖρας τοῦ σ. ὑπαρχούσης, παρ' ἐκάστην λέξιν σημειωμένης ἀκριβῶς τῆς πηγῆς ἐξ ἧς ἐλήφθη, ἐντεῦθεν δὲ προφανῆς καθίσταται πρὸς τῇ ἠθικῇ καὶ ἡ μεγάλη φιλολογικῇ τῆς συλλογῆς ἀξία, ὁρθῶς δὲ λέγει ὁ σ. ὅτι «μόνον ὁ πλοῦτος τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἠδύνατο εἰς τὴν θρησκευοῦσαν καὶ καιομένην καρδίαν νὰ δώσῃ πτέρυγας καὶ ἀναβῆναι τὰ ἦψη τοῦ οὐρανοῦ». Ἀντὶ παντὸς ἄλλου χαρακτηρισμοῦ τοῦ ἔργου ἀρκεῖ ἡ παράθεσις τῆς ἀκολουθίου αὐτοῦ τοῦ σ. περιουσίας ἐκ τῆς προτασομένης αὐτοῦ πρὸς τὴν Θεοτόκον ἀποστοφῆς: «...ὅλη τοὶ Γένους ἡμῶν ἡ εὐπρέπεια καὶ εὐγένεια καὶ ἡ χάρις ἀποκατοπτρίζεται ἐν τῇ ἱψηλῇ πνευματικῇ λατρείᾳ τῆς Θεοτόκου· ἡ λαμπρότης καὶ τὸ ἦθος καὶ τὸ βάθος τῆς ἑλληνικῆς διανοίας περιεσώθη εἰς τὰς στροφάς των ὕμνων εἰς τὴν Θεοτόκον ἀλφβητος καὶ ἀσκίαστος. Οὐδὲν ἔθνος, οὐδεμία γλῶσσα οὔτε ἠδυνήθη, οὔτε θὰ δυνηθῆ ποτε νὰ προσεγγίσῃ τὰ ἦψη εἰς ἃ ἀνήλθε τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα, οὐδὲ νὰ πλέξῃ ἦμνον εἰς τὴν Θεοτόκον παρόμοιον χαλκευθέντα εἰς καιοῦσαν τῆς πίστεως κάμνον. Ἡ ἑλληνικὴ καὶ μόνη γλῶσσα καὶ ἡ πίστις ἡ ἄσβεστος καὶ ἀναλλοίωτος καὶ ἀκατάβλητος ἐξέφανε τὸν ἀτίμητον χιτῶνα τῆς ἀγνῆς κόρης ἐπιθέσασαι μυριάδας μαργαριτῶν καὶ ἀδαμάντων καταστραπόντων τὸ ἑλληνικὸν στερέωμα». Καὶ «τὸν χιτῶνα τοῦτον τὸν ἱερὸν καὶ τιμαλφῆ εἰς τὰ σκοτεινὰ ἐροισμένον καὶ ἀγνοούμενον» ἀνασύρας ὁ εὐσεβῆς σεβ. σ. - ἀποθέτω-λέγει - εὐλαβῶς, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μεγάλης ἐθνικῆς

πανηγύρεως εἰς τὸ χριστιανικὸν ἑλληνικὸν θησαυροφυλάκιον, ἵνα λαμπρῶν αἰωνίως τὰ πρόσωπα των πιστῶν καὶ διδάσκωνται πόσον τὸ βάθος καὶ πόσον τὸ ἦθος τῆς πίστεως καὶ τῆς λατρείας των προγόνων ἡμῶν εἰς τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ τόμου συνδημοσιεῦνται νῦν τὸ πρῶτον ἐκ χειρογρ. κωδίκων τῆς Λαύρας τοῦ Ἁγ. Ὁρους «τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου μεταφρασθεὶς διὰ στίχων ἰάμβων ὑπὸ Μερκουρίου τοῦ Γραμματικοῦ», καὶ «τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου μοναχοῦ πρεσβυτέρου τοῦ Δαμασκηνοῦ λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου».

Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων Ἱεζεκιήλ. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου νεοφανοῦς μάρτυρος Νικολάου τοῦ ἐξ Ἰχθύος τῆς Κορινθίας, μετὰ προλεγομένων. Ἀθήναι 1930.—Ὁ μελετηρότατος ἱεράρχης συνεχίζει τὰ πνευματικὰ αὐτοῦ ἀσχολήματα ἐμφανίζει ἡμῖν τὸ πρῶτον τὸν περὶ οὗ ἐν τῷ τίτλῳ ὁ λόγος ἅγιον, ἀποκαλύψας ἀγνωστον τέως ἀκολουθίαν αὐτοῦ ἐν χειρογράφῳ κώδικι, εὐρεθέντι ἐν τῷ Ἱερῷ Βήματι τῆς ἀπὸ πολλοῦ διαλελυμένης μονῆς ἁγίας Τριάδος τῆς Σιάμου καὶ προσφρόνως εἶτα ὑπ' αὐτοῦ δωρηθέντι εἰς τὸ Σπουδαστήριον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Ἐν τῷ εἰς τὴν παρουσίαν ἀκολουθίαν προλόγῳ αὐτοῦ ὁ σεβ. συγγραφεὺς μετὰ ἀπαρίθμησης πάντων τῶν φερόντων τὸ ὄνομα Νικόλαος 24 ἁγίων διαπιστοῖ ὅτι ὁ νεομάρτυς Νικόλαος, ὁ ἐορταζόμενος τῇ 14 Φεβρ. εἶνε ἀγνωστος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ· ὁ ἐξ Ἰχθύος (Ψάρα τῆς Κορινθίας) Νικόλαος οὗτος ἐμαρτύρησε τῷ 1551 ὡς ὁμολογήσας τὴν των χριστιανῶν θρησκείαν. Τῇ ἀκολουθίᾳ συνδημοσιεῦται τὸ εἰς τὸν ἅγιον ἐγκώμιον τοῦ Ἱερομονάχου Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου. Ἡ ἔκδοσις εἶνε λίαν φιλόκαλος.

Γ Ι Α Ρ Α Ρ Τ Ι Μ Μ Α Δ Η Μ Ο Π Ρ Α Σ Ι Α Ι

Παράκλησις ὅπως αἱ προκηρῦξεις διαβιβάζωνται εὐανάγνωστοι.

61 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο. Δ. Ε. Π. τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος ἐκτίθητιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνώπιον των νομίμων ἀντιπροσώπων, τὴν ἐκποίησιν τοῦ ἐλαι κάρπου των ἐλαιοπεριβόλων τῆς Ἱ. Μονῆς Φλαμπουριῶν κειμένων εἰς τὴν περιφέρειαν «Μελισσάτικα Κακάβου» κατὰ τοὺς ὅρους ὧν οἱ βουλομένοι δύνανται νὰ λάβωσι γινῶσιν προσερχόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ἱ. Υπ. τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς καὶ τῷ Εἰρηνοδίκῳ Βόλου. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται τῇ 23 Νοεμβρίου ἡμέραν Κυριακὴν ἐν τῷ συνήθει των δημοπρασιῶν τόπῳ. Ἐν Βόλῳ 18 Νοεμβρίου 1930. Ὁ προεδρεύων τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Ο. Δ. Ε. Π. πρόεδρος Πρωτοδικῶν Βόλου Πίκουλας.

62 Τὸ ἐν Τριπόλει Τοπικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. αἰτήσεται τοῦ Ἱ. Υπομνησμοσυμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βαρσάνων ἐκθέσει εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονοστοῦς ἐνοικιάσεως τὴν ἐκστρεμμάτων 40 ἐν θέσει Φτέρη—Τριπόλεως ἄμπελον τῆς Μονῆς ταύτης, ἐπὶ τῇ βάσει των ὄρων συγγρα-

φῆς ὑποχρεώσεων κατατεθειμένων ἐν τοῖς Γραφεῖοις τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνοουρίας καὶ τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Τριπόλεως ἐν Τριπόλει καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ των δημοπρασιῶν ἐνώπιον ἐπιτροπῆς συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 1857 ἐ. ἔ. ἐγκυκλίου τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. 30 Ν)βρίου ἐ. ἔ. καὶ ὥρα 10—12 μεσημβρίας με ἐλαχίστην προσφορὰν δραχμ. 1000 ἐτησίως. Τρίπολις τῇ 6 Νοεμβρίου 1930 Ὁ Πρόεδρος † Μαντινείας καὶ Κυνοουρίας. Γερμανός.

53. Τὸ ἐν Τριπόλει Τ. Σ. τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. αἰτήσεται τοῦ Ἱ. Υπομνησμοσυμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σίτζας ἐκθέσει εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν 20 βετούλια καὶ 60 ἐριφατῆς Μονῆς ταύτης. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Λεωνιδίῳ τῇ 30 Ν)βρίου ἐ. ἔ. καὶ ὥρα 10—12 μεσημβρίας συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 1857 ἐ. ἔ. ἐγκυκλίῳ διαταγῇ τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. καὶ τοῖς ὅροις συγγραφῆς ὑποχρεώσεων κατατεθειμένοις ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Πρασίων. Ἐλάχιστον ὄριον προσφορᾶς ὀρίζεται διὰ μὲν τὰ

δρίφια δρχ. 120 έκαστον, διὰ δὲ τὰ βετούλια δρχ. 150. **Επιτροπὴ Τριπόλεως τῆ 11(11)30.** Ὁ Πρόεδρος † Μανινεῖς καὶ Κυνοουρίας Γερμανός.

54 Αἰτήσεις τοῦ Ἡγλίου τῆς ἐν Κυνοουρίας Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Τιμ Προδρόμου, τὸ ἐν Τριπόλει Τ.Σ. τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ἐκθίεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονοστους ἐνοικιάσεως, τὰ κάτωθι κτήματα τῆς Μονῆς ταύτης ἴτοι 1) ἓνα ἀγρὸν εἰς θέσιν ξηροκάμπι με πρώτην προσφορὰν δρχ. 5000, 2) ἐν ἐλαιοπερφόλον καὶ ἀμπέλον εἰς θέσιν Ἄβρορος με πρώτην προσφορὰν δρχ. 1.200, 3) ἐν ἐλαιοπερφόλον εἰς Ραγκαβὰ με πρώτην προσφορὰν δρχ. 700, 4) ἓνα ἀγρὸν εἰς θέσιν Ἀλαταργιὰν με πρώτην προσφορὰν δρχ. 1600, 5) ἓνα ἀγρὸν εἰς θέσιν Σιταφολλογγὰ με πρώτην προσφορὰν δρχ. 150, 6) ἐν ἐλαιοπερφόλον εἰς θέσιν Δουλινοῦ Γούττι με πρώτην προσφορὰν δρχ. 800, 7) ἓνα ἀμπέλον εἰς Βαρέου με πρώτην προσφορὰν δρχ. 500, 8) ἓνα ἀγρὸν εἰς θέσιν Ἄβρορος με πρώτην προσφορὰν δρχ. 50, 9) ἓνα ἀγρὸν εἰς θέσιν Πλατὸ χωράφι με πρώτην προσφορὰν δρχ. 200, 10) ἓνα ἀγρὸν εἰς θέσιν παλιόμετοχον ἢ Πιρνοῦ με πρώτην προσφορὰν δρχ. 150, 11) ἕτερον εἰς θέσιν Μικρὴ Λάκκα Λιναριστρά με πρώτην προσφορὰν δρχ. 100, 12) ἕτερον εἰς θέσιν Μεγάλῃ Λάκκα Κούνη με πρώτην προσφορὰν δρχ. 100, 13) ἕτερον εἰς θέσιν Κοκκινογειολάκκα με πρώτην προσφορὰν δρχ. 100 καὶ 14) ἕτερον εἰς θέσιν Ρουδέττι ἢ Ὀχτια με πρώτην προσφορὰν δρχ. 50, συμφώνως καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποχρεώσεων, οἵτινες εἰσὶ κατατεθειμένοι ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Τανίας—Δολιανῶν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Ἁγίῳ Νικολάῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τῆ 30ῃ Νοεμβρίου ἐ. ε. καὶ ὧρα 10—12 Τριπόλις τῆ 10(11)30. Ὁ Πρόεδρος † ὁ Μανινεῖς καὶ Κυνοουρίας Γερμανός.

55 Τὸ τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κεφαλληνίας, διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ μονοστους μισθώσεως τῆς Νησοῦς Βαρθιανῶν καὶ τῶν ἐν αὐτῇ βοσκοτοπιῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Υ. Θ. Κηπουραίων κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς κατατεθειμένους εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς, ὧν οἱ βουλομένοι δύνανται νὰ λάβουν γνώσιν καθ' ἐκάστην. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται τὴν 7ην Δεκεμβρίου 1930 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὧραν 10—12 π.μ. ἐν Ἀθήραις καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἀξίου-Ρεῖου ἢ τοῦ νομίμου ἀνακληρωτοῦ αὐτοῦ, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Ἀργυροπόλει ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἡγουμένου Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κηπουραίων. Ἐν περιπτώσει μεταπτώσεως αὐτῆς ἐνεκεν οἰουδήποτε λόγου ἢ μειζονος προσφορᾶς δὲ ἐπαναλαμβάνεται αὐτὴ καθ' ἐκάστην ἐφεξῆς Κυριακὴν. Ἐν Ἀργυροπόλει τῆ 17 Νοεμβρίου 1930 ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. † Ὁ Κεφαλληνίας Δαμασκηνός.

56 Τὸ τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. Σπαρτῆς διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ ἐνοικίασεως τῆς χορτονομῆς τοῦ ἐναπομειναντος ἀνακλισηγῆτου μέρους τῆς περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζεφυριτισσῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται τὴν 30ῃν Νοεμβρίου ἐ. ε. ἐν Ξηροκάμπῳ ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὧραν 11—12 π.μ. ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων ἀντιπροσώπων. Οἱ βουλομένοι δύνανται νὰ λάβουν γνώσιν τῶν ὅρων συγγραφῆς καὶ ὑποχρεώσεων ἐνισχυομένων ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Σπάρτῃ τῆ 5 Νοεμβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. κ.κ.α. Ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Σπάρτῃ Πρωτοδικῶν, Γ. Δ. Ἀργυροπούλος.

57 Τὸ τοπικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἠλείας, διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ μονοστους ἐνοικίασεως τοῦ χορτοκηφιδίου τῆς Ἱ. Μονῆς Φωγακαληδῆματος κειμένου ἐν τῇ περιφερείῳ Βουναργίου, κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς κατατεθειμένους ἐν τῷ Εἰρηνοδικίῳ Ἀραλιᾶδος καὶ τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἠλείας, ὧν οἱ βουλομένοι δύνανται νὰ λάβουν γνώσιν καθ' ἐκάστην. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται τὴν 16ην Νοβρίου ἐ. ε. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὧραν 10—12 π.μ. ἐν Ἀραλιᾶδι καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἡγλίου τῆς Μονῆς Φωγακαληδῆματος.

Ἄπαντα τὰ ἔξωδ. δημοπρασιῶν, κτηρικῶν, συμφωνητικῶν κ.λπ. βεβαιῶσαι τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Ἐν περιπτώσει μεταπτώσεως αὐτῆς ἐνεκεν οἰουδήποτε λόγου ἢ μειζονος προσφορᾶς δὲ ἐπαναλαμβάνεται αὐτὴ καθ' ἐκάστην ἐφεξῆς. Ἐν Ἀθήραις τῆ 12ῃ Νοβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος † ὁ Ἠλείας Ἀναστασίου.

58 Ὁ Ὄργανισμὸς Ἀποθήσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τρεσσεῶς μισθώσεως τῶν 30 Νοεμβρίου ἐ. ε. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὧραν 11—12 π.μ. ἐν Καπανδριτίῳ καὶ ἐν τῷ οἰκίῳ τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Καπανδριτίου, τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὁ εἰς θέσιν «Καλὸ Λειβάδι» καὶ πλησίον τοῦ Μετοχίου τῆς Μονῆς Πεντέλης κειμένος κήπος τῆς Μονῆς ἐκτάσεως πέντε στρεμμάτων, συμφώνως τοῖς ὅροις συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ὧν οἱ βουλομένοι δύνανται νὰ λάβουν γνώσιν προσερχόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Μοναστηρίου Συμβουλίου Ἰδῶς Μητροπόλεως καὶ Πεντέλης 4) ὁ Ἐντεταλμένος Σύμβουλος τοῦ Ο.Δ.Ε.Π.

59 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. Κορίνθου διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ ἐνοικίασεως τοῦ ἀγροῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Στεφανίου ὁ γιος Δημήτριος τῶν ἐνισχυομένων ἐν ταῖς θέσεσι Καρνα, Δοφρὸν Λειβάδια, Μεγάλῃ Λάκκα, Πηγαδιὰ Πεσοῦλες, Χαλχομήρα καὶ Φιλιάα τῶν 23 τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1930 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὧραν 12—12 μεσημβρινὴν ἐν Χιλιομοδίῳ, καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς, τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Κορίνθου καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Κορίνθῳ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ἐπ' ἀριθ. 87 διακηρύξεως ἡμῶν ὧν δύνανται νὰ λάβουν γνώσιν οἱ βουλομένοι προσερχόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Μονῆς. Ἐν Κορίνθῳ τῆ 19 Νοεμβρίου 1930 ὁ Πρόεδρος Τοπ. Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. Κορίνθου.

60 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. Θήρας διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονοστους μισθώσεως τὰ ἐν Ἀμοργῷ, Θήρῳ. 1ῳ, Μέλανες Νάξου, τρία καὶ Μαρμαρίσας Φέρου, Ληξιαροθεσμία κτήματα τῶν Ἱερῶν Μονῶν Χολοβωτίσσης, Ἀμοργοῦ, Προφίτου Ἠλίου καὶ Ἁγίου Νικολάου, τὴν 30 Νοεμβρίου 1930 ἐνώπιον τῶν κατὰ τόπους Εἰρηνοδικῶν, τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Μονῶν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὧραν 10—12 μεσημβρίας ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν. Ἡ δημοπρασία θέλει ἐπιτελεσθῆ ἐν περιπτώσει μὴ ἐπιτελέσεως αὐτοῦ ἀποτελεσματος. Ἐν Θήρῳ τῆ 18 Νοβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Θήρας τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. Τοπικηροτῆς Θήρας † Ἀρχιμ. Δανιὴλ Δεναξιάς.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΑΡΜΟΝΙΑΣ

ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 20, ΕΣΤ. ΦΡ. 50, ΑΜΕΡ. ΔΡΑ. 3

ΦΘΗΝ ΚΑΙ ΠΛΗΘ. ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΩΝ ΔΡΧ. 100

ΨΑΘΝ ΧΟΡΙΩΝ ΔΡΧ. 50, ΚΕΡΕΩΝ ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 20

ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΔΡΧ. 30

Ἰούλιος «Ψόφικος» ὄρος Σιατοῦ 44 Ἀθῆναι